

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

inique blasphemiae accusatur Art. XXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Testimoniū
falsum pro-
ferens qui-
bus malis si-
at obnoxius
Sapient. 1.

mus. Christus verò innocens fuit totus in omnibus. Ideo absque grandi iniuria, absque blasphemia, leuissimi cuiusvis peccati nō potuit acciari. Testio, debemus summe falsum testimonium vitare, eo, quod falsum testimonium proferens, multis fiat obnoxius. Primo scilicet Deo, quia contra veritatem loquitur. Deinde iudici, quem mentiendo fallit. Tertio innocenti, quem mentiendo impedit aut lædit. Quarto sibi ipsi, quia *os quod mentitur occidit animam*. Quinto exigitur ab eo restitutio & satisfactio, quæ tamen raro fit.

*IESVS INIQVE BLASPHEMIÆ AC
cusatur. Articulus XXVI.*

Matth. 6.
Marc. 14.
Luc. 22.

ET exurgens summus Sacerdos in medium, interrogauit Iesum, dicens: Nihil respondes ad ea, quæ isti aduersum te testificantur, & quæ obijciuntur tibi ab his Testimonijs cum nullis posset Caiphas criminandi locum inuenire ad aliam se fraudem versipellis iste conuertit. Sciebat namque omnia falsa esse testimonia quæ fuerant adducta, quibus nil fidere posset: & superbia simul ac ira exagitatus, surgit & ad loquendum prouocare Iesum contendit, callide occasionem querens, vt ipsum in multorum præsentia in sermone caperet, aut quippiam inueniret, vnde eum accusaret. *Iesus autem tacebat, & nihil respondit.* Quare tacebat? quia mendacia sola & incongrua testimonia producebant, indigna prorsus ad quæ responderetur. Sciebat præterea calumniandi eos duntaxat querere oportunitatem: & quicquid dixisset, paratos ad subuertendum. Atque ideo occasionem eis præstare noluit calumniandi maiorem. Docere quoque nos voluit, dum ab importunis accusatoribus hominibus mendaciter, dumque respondendo nihil proficimus, nisi quod tunc grauius irritantur aduersarij, sustinere debemus atque tacendo pati.

Matth. 26.
Marc. 14.
Luc. 22.

Hoc modo cum nihil adhuc, licet à Pontifice admonitus, Iesus responderet, iratus Pontifex quod nil audisset accusatione dignum, exurgens in medium, quia furor illum de sede expulerat, stans in faciem Christi, ait illi: *Ad vultum per Deum viuam, vt dicas nobis, si tu es Christus Filius Deiui benedicti.* Non desiderio veritatis inuestiganda, Dominum Caiphas adiurat, sed vt locum inueniat contumeliæ, audiatque vnde Christum queat accusare. Ideo tanta virget Christum autoritate diuini nominis, cui Christus si non reuerentiam daret respondendo, argueret eum rebellem, superbum ac Deo contumeliosum: si responderet, quod non dubitabat responsurum, blasphemiæ illi crimen imponeret. Hæc versutia Iudæorum semper fuit, Iesum anticipibus loquæ quæstionibus quæ dolosis circumuenire, vnde illum sperabant se non posse extricare. Dominus igitur Iesus, licet Caiphas versutam non ignoraret malitiam, ne diuini nominis parui pendere videretur autoritatem. *Dixit illi Iesu: Tu dixisti quia ego sum.* Ego hoc de me non tacto, sed tu dixisti quomodo est, quia scilicet ego sum. Ne tamen diuinam tantum me putes confiteri naturam, audi & humanam: *Verum amen dico vobis, non tibi ò Caiphas solus, sed omnibus: Amado videbitis Filium hominis sedentem à dexte is vultu Dei.* Amodo videbitis, hoc est, non iam statim post hæc verba, sed post hoc tempus in fine Mandi videbitis Filium hominis sedentem in æquali potestate ac

Matth. 26.
Marc. 14.

Matth. 26.

Maiestate Dei Patris. Videbitis autem eum, & venientem in nubibus caeli, hoc est, ad

VI
E

ad iudicandum viuos & mortuos. Tunc Prin. eps sacerdotum scidit vestimenta sua dicens: Blasphemauit. Iudæorum erat consuetudo, si quippiam sibi vehementer inimicum audirent, & vnde vehementer tristarentur, scindere vestimenta sua: quemadmodum dum blasphemiam audirent, quasi grauius contristati ob sermonis indignitatem, ac Dei contemptum, scindebant vestimenta sua. Hoc modo Caiphas simulator & hypocrita pessimus, quasi lacsum se adeo vehementer propter verba Christi, quem blasphemum iudicabat, fingebat: vt vestimenta scinderet, clamans: Blasphemauit. Quid adhuc egemus testibus? Vide quoque iterum, quomodo hic Caiphas nesciens propheta. Nam sacerdotale vestimentum scindens, quid aliud indicat, quam quod legis velamentum abijcit? Et dixit: Quid adhuc egemus testibus? pro nihilo laboramus. Quod querimus, ecce iam palam audistis. Miser tu, & licet princeps, nequam tamen tu bis blasphemas, qui Christo Dei Filio detrahis, & negas quod Dei est, qui (licet illa tibi rumpantur) verus Deus est, & impositis eidem, quod nisi pessimorum est nebulo num: crimen blasphemix. In hoc presentis articulo iubemus iram refrenare, ne foras per verba aut facta erumpat. Nam ira viri, iustitiam Dei (iuxta diuina eloquia) non operatur. Igitur dandus est locus iræ, vt non proximos nostros per furorem aut impatientiam irascemus aut scandalizemus. Solet præterea plus edificare alios verba iniuriosa patienter perlata, quam superba nostri ipsorum excusatio aut iustificatio: quorum alterum patientiæ, alterum superbiæ & impatientiæ indicium est. Credo etiam, nisi Caiphas ira ac furore repletus fuisset, in blasphemiam vocem non erupisset.

vestimenta scindendi iudæis mos vnde.

vestim: nro: torum Cai: phæ scissio mylice quid.

ira quare si studio re: tens ada. iacob. 1. Verba iniu: riosa quana patienti ani: mo ferenda snt.

IESUS VT REUS MORTIS damnatur. Articulus XXVII.

Ecce nunc audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? Qui respondentes omnes, condemnauerunt eum & dixerunt: Reus est mortis. Cum Pontifex Dominum iudicasset vt blasphemum, blasphemus ipse pessimus, alios interrogat, qui intererant concilio: Quid vobis videtur? At illi respondentes, dixerunt: Reus est mortis. Vide quam perue sum iudicium. Ipsi accusatores, ipsi testes, ipsi sunt iudices, ipsi absque ordine vilo iuris mox profertur sententiam mortis. Cogitate filij, quanto mæore Christi potuit cor tunc vulnerari, quando innocens mori adiudicabatur, & pro blasphemo habebatur. Si vel sceleratis ac impijs hominibus, qui propter facinora sua morti obnoxij sunt, graue & molestum est audire, se damnari reos mortis, quid arbitramini Iesus Dei Filius benedictus senserit, quando nil mortis dignum egerit? Et hoc quoque hic attende, quia omnes clamauerunt nullo excepto. Quam dolendum est, ne vnum quidem in tanta inuentam multitudine, qui iniustitiam argueret, innocentiam tutaretur, iniquis reclamaret, pro Christo loqueretur. Heu quam multi adhuc sunt nostro tempore, à quibus Dominus Iesus in suis membris iudicatur, & reus mortis proclamatur, dum illi iniquitatis & sceleris arguuntur, à quibus iniquitas omnis longè abest, nempe ad DEVM toto ex corde conuersi, præterea iudicio mortis feriuntur, dum innocentes ad mortem rapiuntur & expetuntur. Discamus hic non formidare iudicia humana, sed hoc cauere, ne in iudicio rei inueniamur diuino. Quid enim nobis iudicia pos-

Math. 26. Marc. 14.

Damnatio hæc quantum animæ Christi afflicta.

Christus in suis membris inique condemnari.

NN 2 sunt